

הבשרה

בחדש הששי נשלח המלאך גבריאל מאת האלהים לעיר בגליל, אשר שמה נצרת, אל בתולה מארסת לאיש מבית דוד ושמו יוסף, ושם הבתולה מרים. בהכנסו לחדרה אמר המלאך, "שמחי, ברוכת החסד. יהוה עמך". היא נדהמה לשמע הדבר וחשבה בלבה מה טיבה של הברכה הזאת. אמר לה המלאך, "אל תפחדי, מרים, כי מצאת חן לפני אלהים. הנה תהרי ותלדי בן, ותקראי שמו ישוע. הוא גדול יהיה ובו-עליון יקרא. יהוה אלהים יתן לו את כסא דוד אביו, וימלך על בית יעקב לעולם ואין קץ למלכותו". אמרה מרים אל המלאך, "איך יהיה הדבר הזה, הרי אינני יודעת איש?" השיב המלאך ואמר: "רוח הקדש תבוא עליך וגבורת עליון תצל עליך. לכו קדוש יקרא הילוד, בן-אלהים. והנה אלישבע קרובתך גם היא הרתה בן בזקנותה, וזאת שקראו לה עקרה הרה זה החדש הששי, כי לא יפלא מאלהים כל דבר". אמרה מרים, "הנני שפחת אדני, יהי לי כדברך". והמלאך הלך לו. (לוקס א 26-33,38)

לכו יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל: ישעיה ז 14

וגם יוסף, שהיה מבית דוד וממשפחתו, עלה מן הגליל אל יהודה, מהעיר נצרת לעיר דוד הנקראת בית לחם, להתפקד עם מרים ארוסתו והיא הרה. כאשר היו שם מלאו ימיה ללדת והיא ילדה את בנה הבכור. לאחר שחתלה אותו השכיבה אותו באבוס, כי לא היה להם מקום במלון. (לוקס ב 4-7)

ואתה בית-לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם: מיכה ה 1

באותו חבל ארץ היו רועים שנהגו לגור בשדה ולשמר על עדרם באשמורות הלילה. לפתע נצב עליהם מלאך יהוה וכבוד יהוה נגה סביבם. הם נבהלו עד מאד, אולם המלאך אמר להם: "אל תפחדו, כי הנני מבשר לכם שמחה גדולה אשר תהיה לכל העם. היום נולד לכם מושיע בעיר דוד, הוא המשיח האדון. וזה לכם האות: תמצאו תינוק מחתל שוכב באבוס." פתאום היו ליד המלאך המון צבא השמים והמה מהללים את האלהים ואומרים: "כבוד לאלהים במרומים, ובארץ שלום על בני אדם רצונו." (לוקס ב 8-14)

למרבֵּה המשֶׁרָה וְלשְׁלוֹם אֵין-קֶץ עַל-כֵּסֵא דָוִד וְעַל-מַמְלַכְתּוֹ לְהַכִּין אֹתָהּ וְלִסְעָדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מֵעַתָּה וְעַד- עוֹלָם קִנְיַת יְהוָה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה-זֹאת: יִשְׁעִיה ט 6

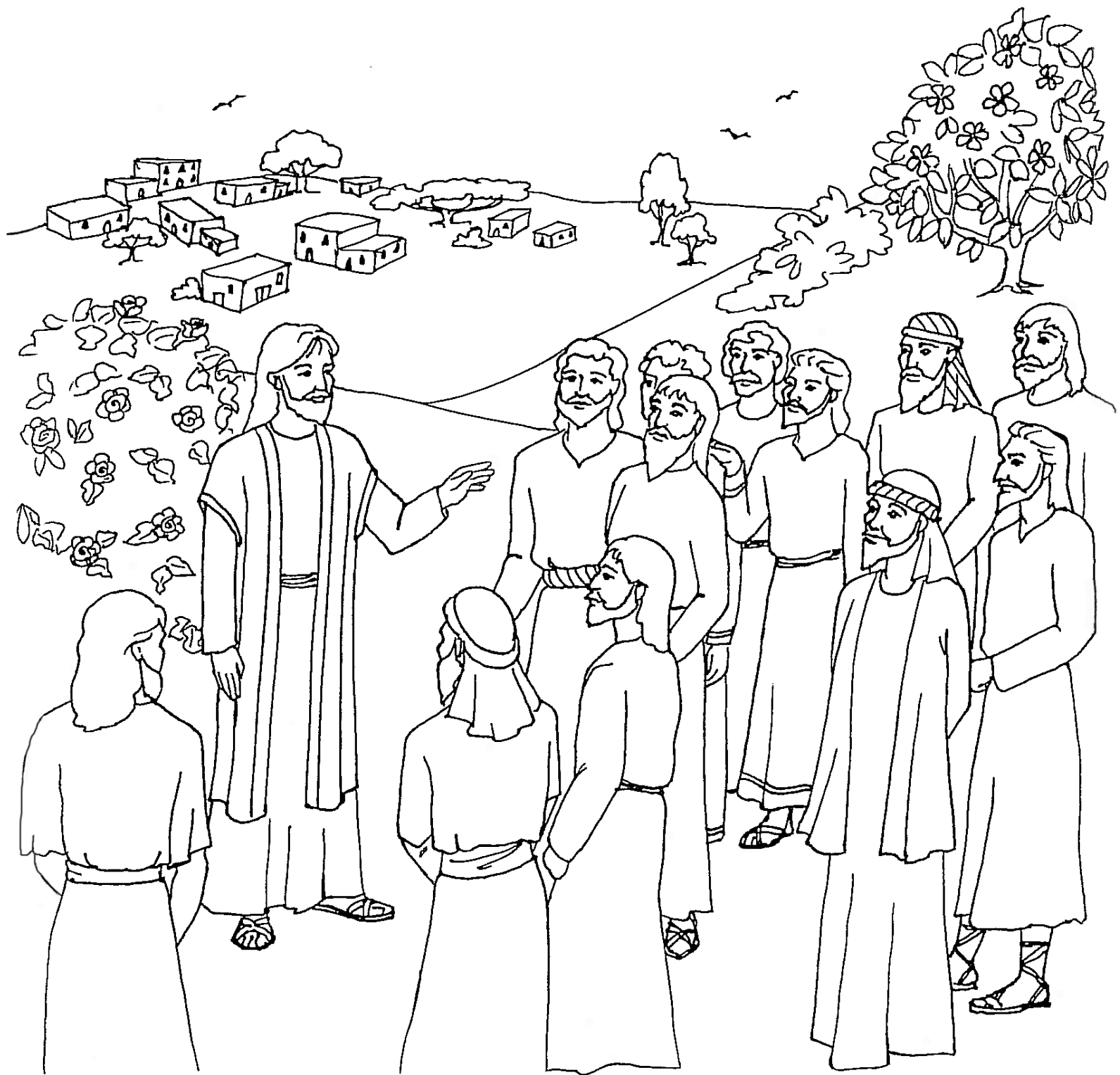
וְהַיֶּלֶד גָּדַל וְהִתְחַזַּק, מָלֵא חֲכָמָה, וְחָסֵד אֱלֹהִים הָיָה עָלָיו. (לוקס ב 40)

וַיֵּצֵא חֶטֶר מִגִּזְעֵי יֶשַׁי וַיִּנְצֹר מִשְׁרָשָׁיו יִפְרֶה: וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ
חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאֵת יְהוָה: ישעיה יא 2-1

יוחנן המטביל הופיע במדבר כשהוא מכריז על טבילה של תשובה לשם סליחת חטאים. יצאו אליו כל ארץ יהודה וכל אנשי ירושלים והוא הטביל אותם בנהר הירדן בהיותם מתודים על חטאיהם. יוחנן היה לבוש שער גמלים וחרור חגורת עור במתניו, ומאכלו חגבים ודבש היער. הכריז יוחנן ואמר: "הנה חזק ממני בא אחרי, אשר אינני ראוי להתכופף ולהתיר את שרוך נעליו. אני הטבילתי אתכם במים, אך הוא יטביל אתכם ברוח הקדש". בימים ההם בא ישוע מנצרת אשר בגליל ויוחנן הטבילו בירדן. ברגע שעלה מן המים ראה את השמים נפתחים ואת הרוח יורדת עליו בדמות יונה. יצא קול מן השמים: "אתה בני אהובי, בכך חפצתי".

(מרקוס א 4-11)

ישוע עלה להר וקרא לאנשים שרצה בהם. הם באו אליו והוא קבע שנים-עשר איש
שיהיו אתו, שישלח אותם לבשר ושתהיה להם סמכות לגרש את השדים.
(מרקוס ג 13-15)

אחד הפרושים ממנהיגי היהודים, נקדימון שמו, בא אל ישוע בלילה ואמר אליו: "רבי, אנחנו יודעים כי מאת אלהים באת להיות מורה, שהרי אין איש יכול לעשות את האותות שאתה עושה אלא אם כן אלהים אתו". השיב ישוע ואמר אליו: "אמן אמן אני אומר לך, אם לא יולד אדם מלמעלה, לא יוכל לראות את מלכות האלהים". שאל נקדימון: "איך יכול אדם להולד בהיותו זקן? האם הוא יכול להפנס שנית לרחם אמו ולהולד"? השיב ישוע: "אמן אמן אני אומר לך, אם לא יולד איש מן המים והרוח לא יוכל להפנס למלכות האלהים. הנוול מן הבשר בשר הוא והנוול מן הרוח רוח הוא. (יוחנן ג 1-6)

לְמַחֲרַת הַלֶּךְ אֶל עִיר אֲשֶׁר שָׁמָּה נָעִים, וְאִתּוֹ הָלְכוּ תַלְמִידָיו וְהַמּוֹן רַב. הוּא הִתְקַרֵּב אֶל שַׁעַר הָעִיר וְהִנֵּה מוֹצִיאִים מֵת אֲשֶׁר בֶּן יָחִיד הוּא לְאִמּוֹ הָאֵלֶּמְנָה, וְקָהַל רַב מִן הָעִיר הוֹלֵךְ עִמָּה. כְּשָׂרְאָה אוֹתָהּ הָאָדוֹן נִכְמְרוּ רַחֲמָיו עָלֶיהָ וְאָמַר: "אֵל תִּבְכִּי". הוּא נִגַּשׁ, נִגַּע בַּמָּטָה וְנוֹשְׂאֵי הַמָּטָה נִעְמְדוּ. אָז אָמַר: "בְּחֹר, הֲרִינִי אוֹמֵר לְךָ, קוּם!" הַמֵּת יָשָׁב וְהַחַל לְדַבֵּר, וַיִּשׁוּעַ נָתַן אוֹתוֹ לְאִמּוֹ. הַכֹּל נִתְמַלְאוּ יִרְאָה וְהִלְלוּ אֶת אֱלֹהִים בְּאִמְרָם: "נָבִיא גָדוֹל קָם בְּקִרְבָּנוּ, אֱלֹהִים פָּקַד אֶת עַמּוֹ".

(לוקס ז 11-16)

כְּשֶׁנֶשֶׂא יֵשׁוּעַ אֶת עֵינָיו וְרָאָה עִם רַב בָּאִים אֵלָיו, אָמַר לְפִלִּיפּוֹס: "אִיפֹה נִקְנֶה לֶחֶם כְּדִי שְׂיֵאכְלוּ אֱלֹהִים?" וְזֹאת אָמַר כִּשְׁהוּא מְנַסֶּה אוֹתוֹ, שֶׁהֲרִי יָדַע מַה הִתְכוּן לַעֲשׂוֹת. הַשִּׁיב לוֹ פִּילִיפּוֹס: "כְּדִי שֶׁכָּל אֶחָד יִקְבַּל קֶצֶת לֹא יִסְפִּיקוּ לָהֶם כִּכְרוֹת לֶחֶם בְּמֵאתִים דִּינָר". אֶחָד מִתְלַמִּידָיו, וְהוּא אַנְדְרִי אַחִיו שֶׁל שְׁמַעוֹן כִּיפָא, אָמַר לוֹ: "יֵשׁ פֹּה נֶעַר וְלוֹ חֲמֵשׁ כִּכְרוֹת לֶחֶם שְׁעוּרִים וּשְׁנֵי דָגִים, אַךְ מָה אֱלֹהִים בְּשִׁבִיל עִם רַב כֹּזֵה?" אָמַר יֵשׁוּעַ: "הוֹשִׁיבוּ אֶת הָאֲנָשִׁים!" הִרְבָּה עָשָׂב הָיָה בְּאוֹתוֹ מְקוֹם וְהָאֲנָשִׁים יָשְׁבוּ. מִסְפָּרָם הָיָה כַחֲמֶשֶׁת אֲלָפִים. לָקַח יֵשׁוּעַ אֶת כִּכְרוֹת הַלֶּחֶם, בִּרְךָ וְחָלַק לָהֶם כְּאוֹת נַפְשָׁם, וְכוּן גַּם עָשָׂה בְּדָגִים. כַּאֲשֶׁר שָׁבְעוּ אָמַר לְתַלְמִידָיו: "אֲסַפּוּ אֶת מַה שְּׁנוֹתָר כְּדִי שֶׁלֹּא יֵאבֵד מְאוּמָה". וְהֵם אֲסַפּוּ, וּמְלֵאוּ שְׁנַיִם-עָשָׂר סֵלִים בְּשִׁירֵי חֲמֵשׁ כִּכְרוֹת לֶחֶם הַשְּׁעוּרִים שֶׁהוֹתִירוּ הָאוֹכְלִים. רְאוּ הָאֲנָשִׁים אֶת הָאוֹת שֶׁעָשָׂה וְאָמְרוּ: "זֶהוּ בְּאֵמַת הַנְּבִיא שֶׁבָא אֶל הָעוֹלָם".

(יוחנן ו 14-5)

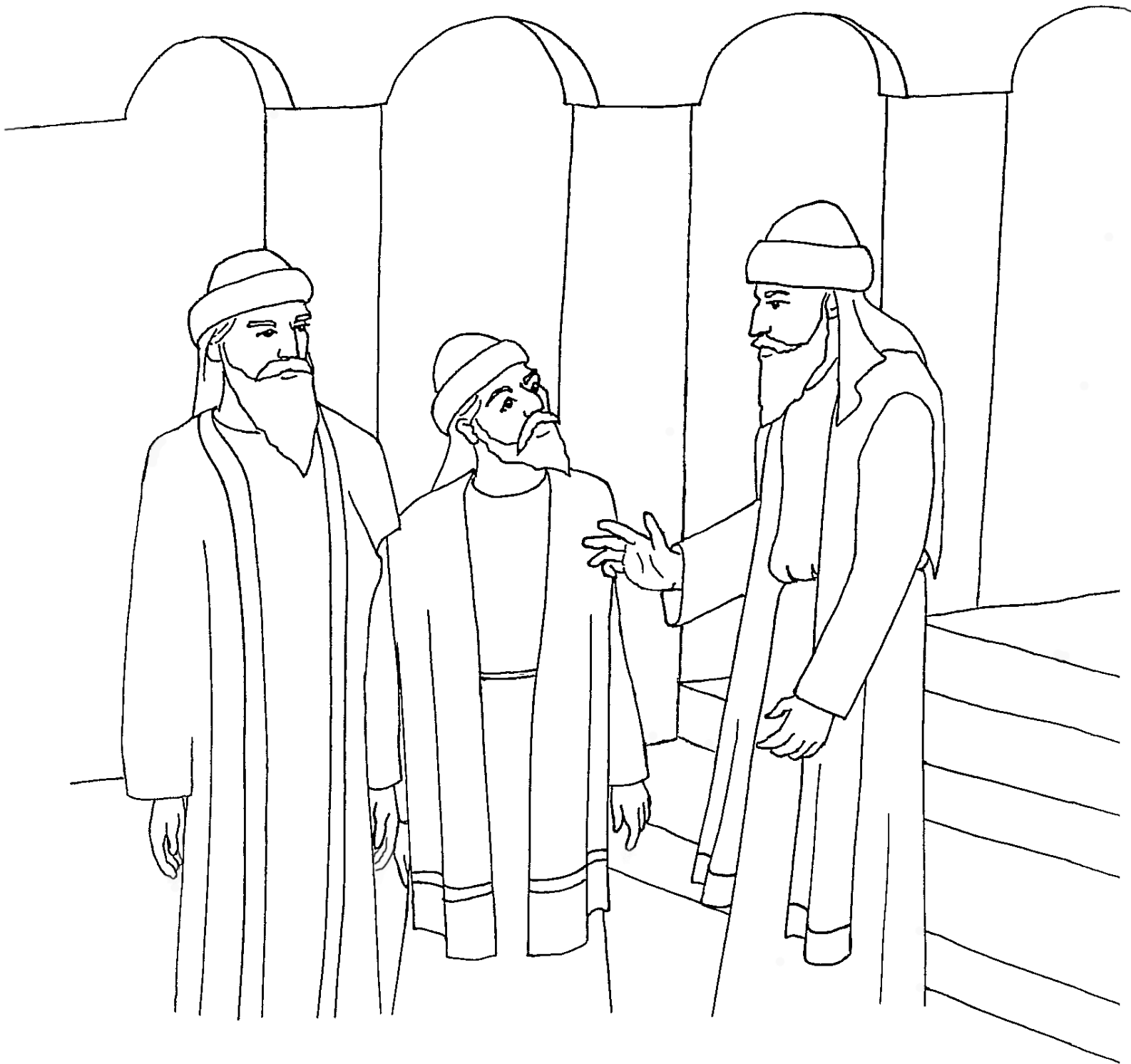
לעת ערב ירדו תלמידיו אל הים ונכנסו לסירה כדי לעבור את הים אל כפר נחום. החשך כבר ירד וישוע עוד לא בא אליהם. אותה שעה נשבה רוח תזקה והים החל לסער. לאחר שחטרו כשנים או שלושה מיליון, ראו את ישוע הולך על הים ומתקרב אל הסירה. פחד נפל עליהם, אך הוא אמר להם: "אני הוא, אל תפחדו". אז חפצו לקבל אותו לסירה ולפתע היתה הסירה בחוף אשר הפליגו אליו. (יוחנן ו 16-21)

הביאו אליו ילדים כדי שיגע בהם, אך התלמידים גערו בהם. ראה ישוע והתפעס. אמר להם:
"הניחו לילדים לבוא אלי, אל תמנעו בעדם, כי לכאלה מלכות האלהים. אמן. אומר אני לכם, כל
מי שאיננו מקבל את מלכות האלהים כילד לא יפנס לתוכה". הוא חבק אותם וברכם בשימו את
ידיו עליהם. (מרקוס י 13-16)

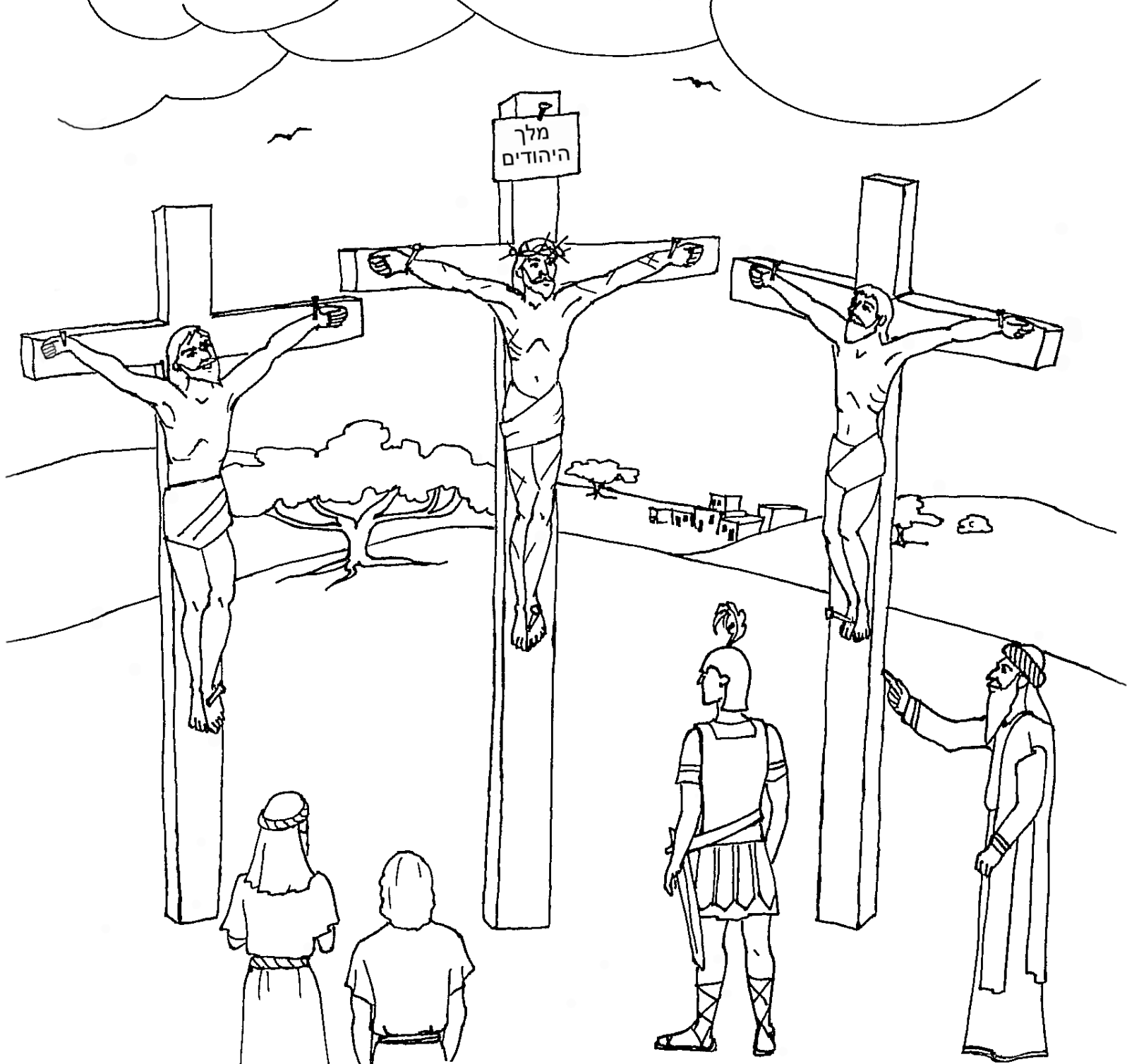
אני הרועה הטוב. הרועה הטוב נותן את נפשו בעד הצאן. (יוחנן י 11)
צאני שומעות את קולי ואני מכיר אותן; הן הולכות אחרי ואני נותן להן חיי עולם; ולא
תאבדנה לעולם, אף לא יחטף אותן איש מידי. (יוחנן י 27-28)

כנסו ראשי הכהנים והפרושים את הסנהדרין. אמרו: "מה נעשה? הרי האיש הזה עושה אותות רבים! אם נניח לו כך, הכל יאמינו בו והרומאים יבואו ויחריבו את מקומנו ואת אמתנו". קיפא, שהיה אחד מהם והוא הכהן הגדול באותה שנה, אמר להם: "אין אתם יודעים כלום, אף אינכם מבינים שפדאי לנו כי איש אחד ימות בעד העם ולא תאבד כל האמה כלה". לא מלבד אמר זאת, אלא שבהיותו כהן גדול באותה שנה התנבא כי ישוע עתיד למות בעד האמה; ולא רק בעד האמה, אלא גם כדי שיקבץ לאחד את נפוצות בני-האֱלֹהִים. מאותו יום גמרו אמר להמית אותו. (יוחנן יא 47-53)

בְּעֶרְבַּת הַסֵּב עִם הַשְּׁנַיִם-עֶשֶׂר, וּכְאֲשֶׁר אָכְלוּ אָמַר: "אָמֵן אוֹמֵר אֲנִי לָכֶם, אַחַד מִכֶּם יִסְגִּירֵנִי". הֵם הִתְעַצְבוּ מְאֹד וְהִחְלוּ אִישׁ אִישׁ לִשְׁאֹל אוֹתוֹ: "זֶה אֲנִי, אֲדוֹנָי?" הַשֵּׁיב וְאָמַר: "הַטּוֹבֵל אֶת־אֶתְּ יָדוֹ בְּקַעֲרָה הוּא יִסְגִּירֵנִי. (מתי כו 20-23)

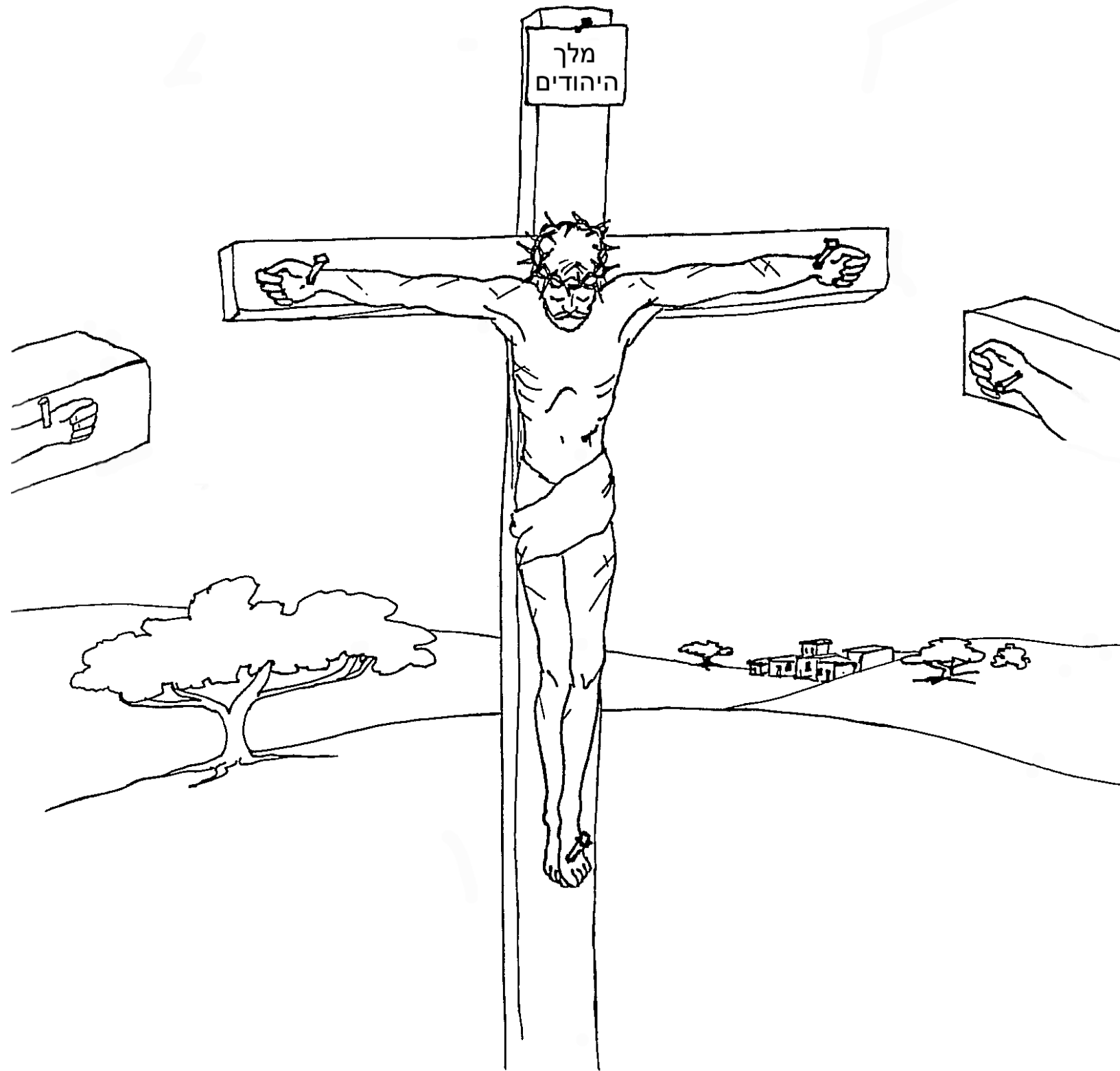

גם שנים אחרים, פושעים, הובלו כדי שיומתו אתו. כשבאו אל המקום הנקרא גלגתא צלבו אותו
 שם עם הפושעים, אחד מימינו ואחד משמאלו. (לוקס כג 32-33)

אחד הפושעים המוקעים הטיח כלפיו: "הלא אתה המשיח! הצל את עצמך ואותנו!" השיב השני
 כשהוא גוער בו: "אינך ירא מאלהים? הרי אתה נתון באותו גזר דין! אנחנו לפי הצדק, כי אנו
 מקבלים גמול ראוי על מה שעשינו, אבל האיש הזה לא עשה שום רע". ועוד אמר: "ישוע, אנא
 זכר אותי כאשר תפנס למלכותך". השיב לו ישוע: "אמן. אומר אני לך, היום תהיה אתה אתי בגן-
 עדן". (לוקס כג 39-43)

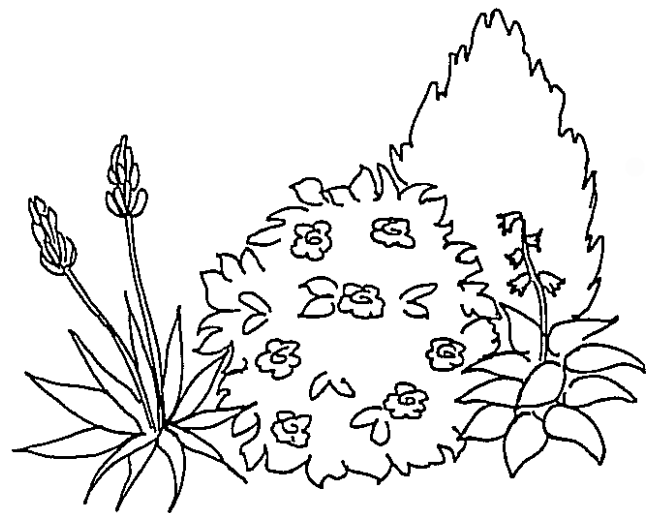
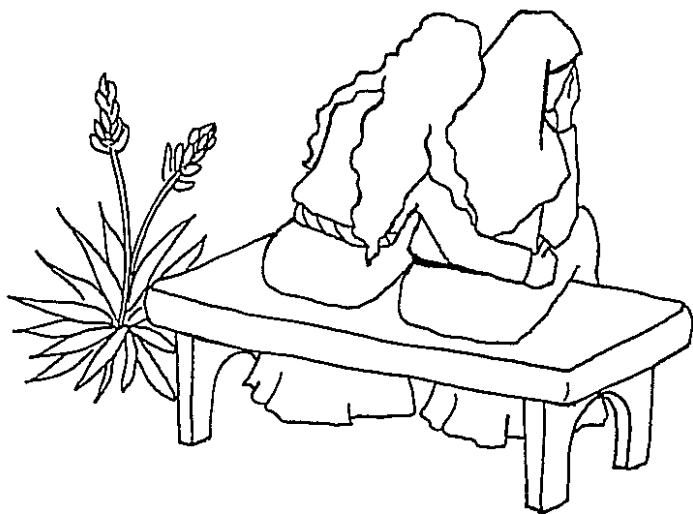
לכן אחלק-לו ברבים ואת-עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למנות נפשו ואת-פושעים
 נמנה והוא חטא-רבים נשא ולפושעים יפגיע: ישעיה נג 12

בְּעֶרְךָ בִּשְׁעָה שְׁתַּיִם-עֶשְׂרֵה בְּצַהְרֵימָה הַשְּׁתַּרְרָה חֲשָׁךְ עַל כָּל הָאָרֶץ עַד הַשְּׁעָה שְׁלוֹשׁ. הַשֶּׁמֶשׁ חָשְׁכָה וּפְרֻכַת הַיָּכֹל נִקְרְעָה לְשָׁנִים. (וַיִּשׁוּעַ קָרָא בְּקוֹל גָּדוֹל: "אָבִי, בְּיַדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי", וַנִּפַח אֶת רוּחוֹ. כִּשְׂרָאֵה שֶׁר הַמָּאָה אֶת הַמִּתְרַחֵשׁ נָתַן כְּבוֹד לְאֱלֹהִים בְּאִמְרוֹ: "בְּאֵמֶת, הָאִישׁ הַזֶּה הִיָּה צְדִיק!" (לוקס כג 44-47)

וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא נֶאֱמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְהִבְאֵתִי הַשֶּׁמֶשׁ בְּצַהְרֵימָה וְהִחֲשַׁכְתִּי לְאָרֶץ בַּיּוֹם אֹר: עמוס ח 9

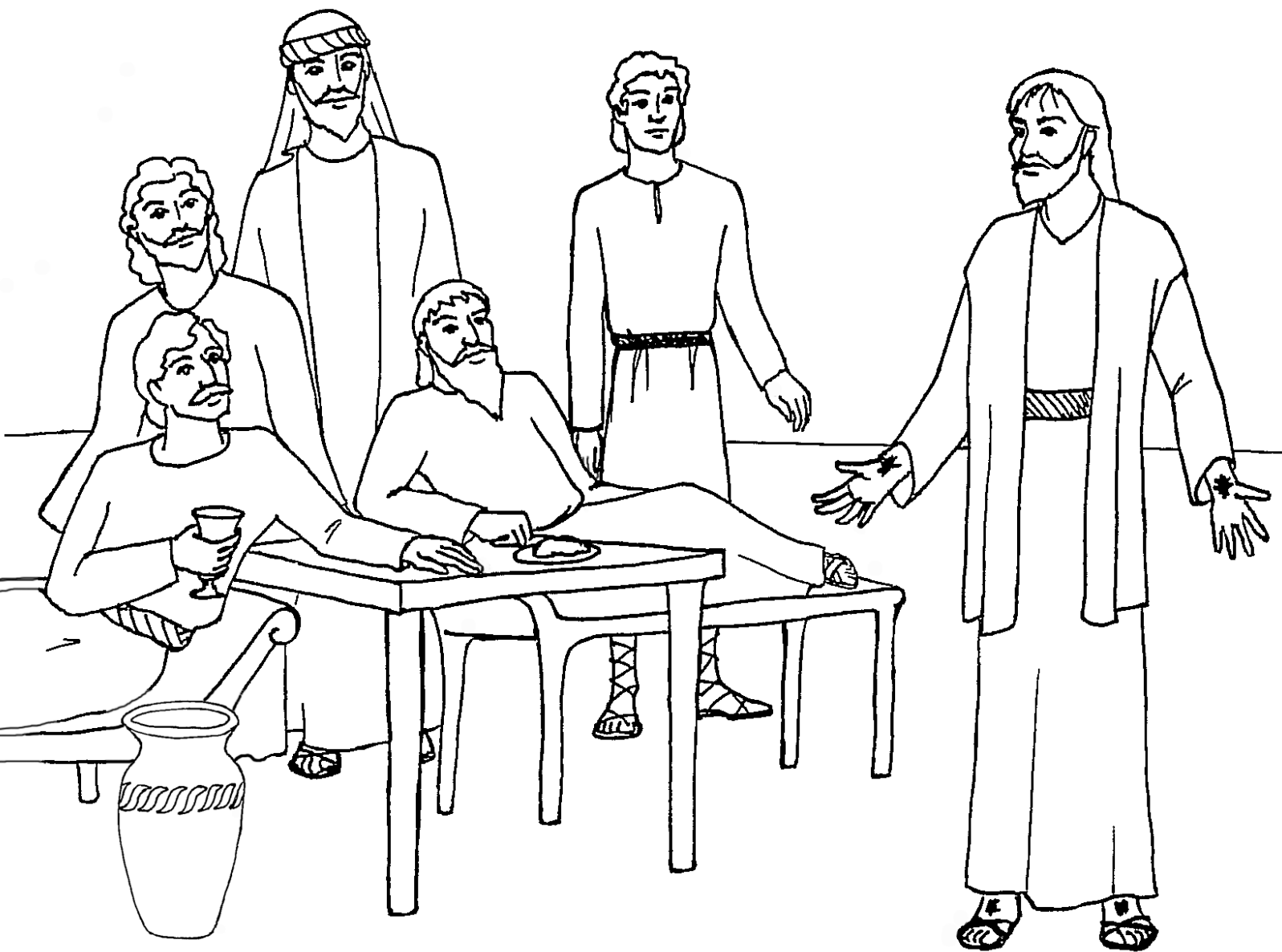

לעת ערב בא איש עשיר תושב רמתים, יוסף שמו, שגם הוא נעשה לתלמיד של ישוע. הוא בא אל פילטוס ובקש את גופת ישוע. אז צוה פילטוס למסור אותה. יוסף לקח את הגופה, עטף אותה בסדיו נקי והניח אותה בקברו החדש שלו אשר חצב בסלע. לאחר שגלל אבן גדולה על פתח הקבר הלך לדרכו. ומרים המגדלית ומרים האחרת היו שם, יושבות מול הקבר. (מתי כז 57-61)

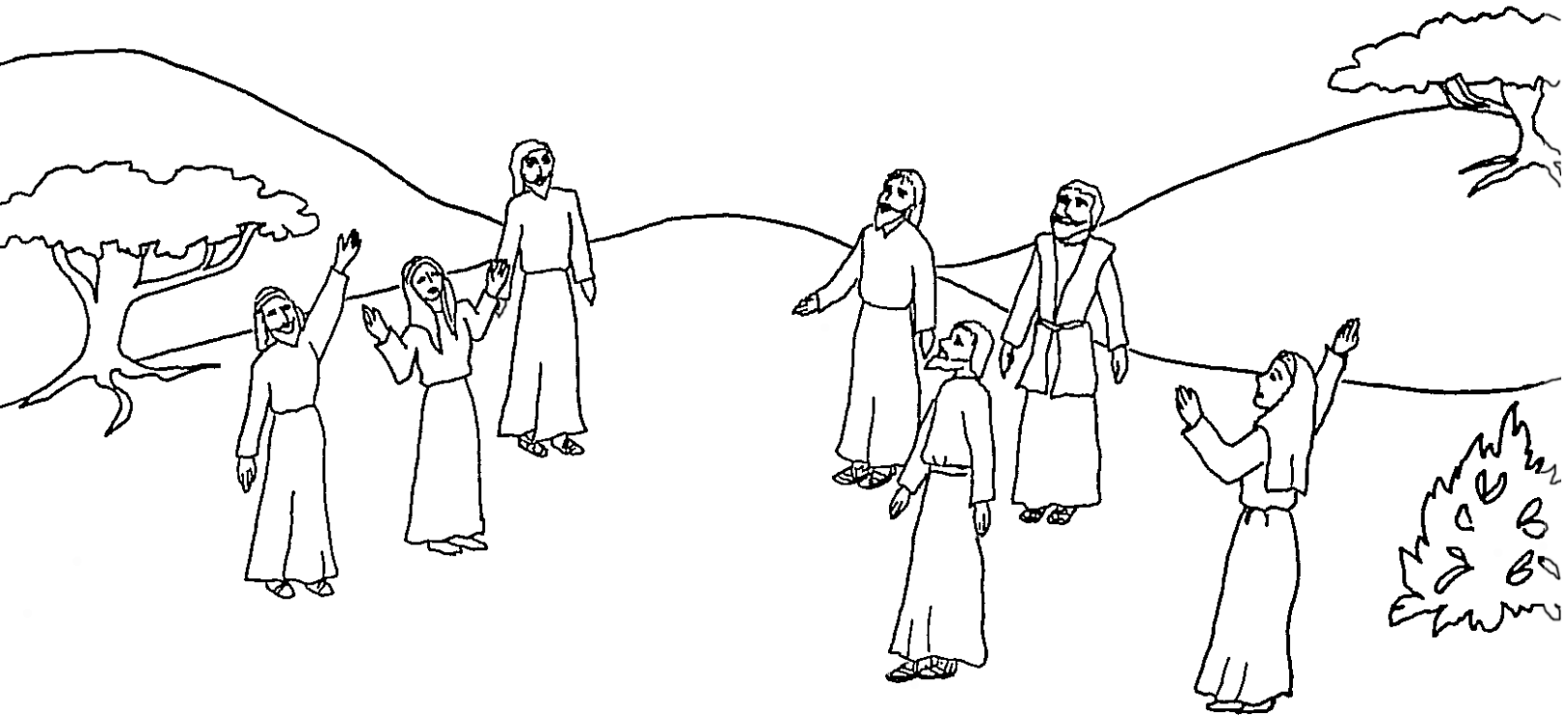
ניתן את-רשעים קברו ואת-עשיר במתיו על לא-חמס עשה ולא מרמה בפיו: ישעיה נג 9

בראשון בשבוע, לפני עלות השחר, נשאו את הבשמים אשר הכינו ובאו אל הקבר. הן ראו שהאבן כבר נגלה מן הקבר ונכנסו לתוכו, אך לא מצאו את גופת האדון ישוע. עתה נבוכות על הדבר הזה והנה שני אנשים בבגדים מבריקים נצבו על-ידן. הן נתמלאו פחד והרפינו פניהן ארצה. "למה אתן מחפשות את החי בין המתים?" שאלו השנים". הוא איננו פה, הוא קם לתחייה. זכרנה מה שאמר לכן עוד בהיותו בגליל. הוא אמר כי 'בן-האדם צריך להמסר לידי אנשים חוטאים ולהצלב, וביום השלישי לקום'!" ואמנם הן נזכרו בדבריו. (לוקס כד 1-8)

אותה שעה קמו וחזרו לירושלים. הם מצאו את האחד-עשר מכנסים עם חבריהם, והכל אומרים כי האדון אכן קם ונראה אל שמעון. הם ספרו מה שקרה בדרך וכי הכירוהו כאשר בצע את הלחם. עודם מדברים בזאת והוא עמד בתוכם. אמר להם: "שלום לכם", אך הם נבהלו ונתמלאו פחד, וקשבו כי רוח הם רואים. אמר להם: "מדוע נחרדתם ומדוע עולים ספקות בלבבכם? ראו את ידי ואת רגלי -- שאני הוא. מששוני וראו; הרי לרוח אין בשר ועצמות כמו שאפתם רואים בי". ובאמרו זאת הרצה להם את ידיו ואת רגליו. (לוקס כד 33-40)

וְאָמַר לָהֶם: "כִּי כָתוּב, שֶׁהַמְּשִׁיחַ יִסְבֵּל וְיִקְוֶם מִן הַמָּתִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, וּבְשִׂמוֹ תִּכְרַז תְּשׁוּבָה
וְסֻלַּחַת חַטָּאִים לְכָל הַגּוֹיִים הַחַל מִירוּשָׁלַיִם. אַתֶּם עֲדִים לְדַבְרֵי הָאֱלֹהִים. לֹקֶס כד 46-48
הוּא הוֹצִיא אוֹתָם עַד בֵּית עֲנָיָה, נָשָׂא אֶת יָדָיו וּבִרְכָם. בְּשָׁעָה שֶׁבָרַךְ אוֹתָם נִפְרַד מֵהֶם וְנָשָׂא
הַשְּׂמִימָה. (לֹקֶס כד 50-51)

כי כה אהב אלהים את העולם עד כי נתן את בנו יחידו למען לא יאבד כל המאמין בו, אלא ינחל חיי עולם. הן האלהים לא שלח את בנו אל העולם לשפט את העולם, אלא כדי שישוע העולם על-ידיו. המאמין בו איננו נדון. מי שאיננו מאמין כבר נדון, מפני שלא האמין בשם בן-האלהים היחיד. (יוחנן ג 16-18)

אם נאמר שאין בנו חטא, מתעים אנו את עצמנו והאמת איננה בנו. אם נתודה על חטאינו, נאמן הוא וצדיק לסלח לנו על חטאינו ולטהר אותנו מכל עולה. (יוחנן א 8-9)

אמר לו ישוע: "אני הדרך והאמת והחיים. אין איש בא אל האב אלא דרכי". (יוחנן יד 6)

"בואו אלי כל העמלים והעמוסים ואני אמציא לכם מנוחה. קחו עליכם את עלי ולמדו ממני, כי ענו אני ונמוך רוח; תמצאו מרגוע לנפשותיכם, כי עלי נעים וקל משאי". (מתי יא 28-30)

גם אותות רבים אחרים עשה ישוע לעיני תלמידיו, אשר לא נכתבו בספר הזה. אבל אלה נכתבו כדי שתאמינו כי ישוע הוא המשיח בן-האלהים, וכדי שבהאמינכם יהיו לכם חיים בשמו. (יוחן כ 30-31)

"אני האלף אף אני התו, הראשון אף האחרון, הראשית והתכלית". (התגלות כב 13)

AΩ

האם אתה/את רוצה להזמין את ישוע להיכנס לחיך ולשכון בלבבך?
אם כן, התפלל אליו תפילה זו והוא יכנס אל תוך חיך כמו שהוא הבטיח שיעשה.

אדון ישוע,

אני מבין ויודע שבני האדם חוטאים, וכאחד מהם, גם אני חוטא ולכן אני זקוק לך בתוך חיי.
תודה שמתת עבורי על הצלב כדי לקחת את החטאים שלי. תודה שסלחת לי על חטאי ונתת לי חיים נצחיים עם אלוהים.

אני מזמין אותך להיכנס אל תוך חיי, לשכון בליבי ולהיות לי למושיע ולאדון. אני מבקש ממך להדריך אותי בדרך הנכונה, בדרך שלך.

שם _____ תאריך _____

הנה ימים באים נאם-יהנה וכרתי את-בית ישראל ואת-בית יהודה ברית חדשה: לא כברית אשר כרתי את-
אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר-המה הפרו את-בריתי ואנכי בעלתי בם נאם-יהנה:
כי זאת הברית אשר אכרות את-בית ישראל אחרי הימים ההם נאם-יהנה נתתי את-תורתתי בקרבם ועל-לבם
אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו-לי לעם: ולא ילמדו עוד איש את-רעהו ואיש את-אחיו לאמר דעו
את-יהנה כי-כולם ידעו אותי למקטנם ועד-גדולם נאם-יהנה כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אֶזְכֶּר-עוד:
ירמיה לא 30-33

Illustrated by: Linda Riddell

www.goodnewscoloringbook.org

Hebrew

